

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE št. 49/12
Luxembourg, 24. aprila 2012

Sklepni predlogi generalnega pravobranilca v zadevi C-128/11
Axel W. Bierbach (stečajni upravitelj družbe UsedSoft GmbH) proti Oracle
International Corp.

Generalni pravobranilec Y. Bot meni, da lahko izdelovalci računalniških programov nasprotujejo preprodaji njihovih „rabljenih“ licenc, ki omogočajo ponovno naložitev teh programov z interneta

Vendar predlaga, da ne morejo nasprotovati preprodaji „rabljene“ kopije, ki jo njihova stranka naloži z interneta, saj je bila njihova izključna pravica distribuiranja glede te kopije „izčrpana“.

Družba Oracle razvija in distribuira računalniško programsko opremo, zlasti s prenosom podatkov z interneta, tako da s strankami sklepa pogodbe o „licenci“, ki določajo, da stranka izključno za interne poslovne namene pridobi časovno neomejeno in neprenosljivo pravico uporabe.

UsedSoft je nemško podjetje, ki trži licence, ki jih je odkupilo od strank družbe Oracle. Stranke družbe UsedSoft, ki še nimajo programske opreme, po nakupu „rabljene“ licence naložijo to programsko opremo neposredno s spletnega mesta družbe Oracle. Stranke, ki že imajo navedeno programsko opremo in dokupijo licence za dodatne uporabnike, naložijo programsko opremo v delovni pomnilnik na računalniku teh uporabnikov.

Družba Oracle je vložila tožbo zoper družbo UsedSoft pri nemških sodiščih in predlagala opustitev teh ravnanj. Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče, Nemčija), ki je ta spor obravnavalo na zadnji stopnji, je Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta spor, da to v teh okoliščinah razloži Direktivo o pravnem varstvu računalniških programov¹.

Ta direktiva, ki zagotavlja varstvo računalniških programov z avtorsko pravico kot književna dela, določa, da je s prvo prodajo kopije računalniškega programa v Uniji s strani imetnika pravice ali z njegovim dovoljenjem pravica distribuiranja za to kopijo v Uniji izčrpana z izjemo pravice do nadzora nadaljnjega dajanja v najem. Na podlagi tega načela imetnik pravice, ki trži računalniški program na ozemlju ene države članice Unije izgubi pravico, da se sklicuje na svoj monopol do izkoriščanja zato, da bi nasprotoval preprodaji tega programa.

Medtem ko je družba UsedSoft trdila, da načelo izčrpanja potrjuje prakso preprodaje rabljene računalniške opreme, je družba Oracle nasprotno zatrjevala, da se to načelo ne uporablja v primeru prenosa računalniškega programa z interneta, ker ne gre za prodajo materialnega predmeta.

Generalni pravobranilec meni, da se načelo izčrpanja uporabi, kadar je imetnik avtorske pravice, ki je dovolil naložitev kopije računalniškega programa z interneta na nosilec podatkov, za plačilo prenesel tudi časovno neomejeno pravico do uporabe te kopije.

Ob ugotavljanju, da se programska oprema najpogosteje trži z uporabniškimi licencami, meni, da bi bil s preozko razlago pojma „prodaja“ v smislu zgoraj navedene direktive ogrožen polni učinek te direktive, ker bi se pravilu o izčrpanju odvzel ves pomen. Predlaga tudi, da bi prodajo pomenilo vsako dajanje na voljo v Uniji, v kakršni koli obliki in s kakršnim koli sredstvom, kopije

¹ Direktiva 2009/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o pravnem varstvu računalniških programov (UL L 111, str. 16), s katero je kodificirana Direktiva Sveta 91/250/EGS z dne 14. maja 1991 o pravnem varstvu računalniških programov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 114).

računalniškega programa z namenom, da se časovno neomejeno uporablja ob plačilu pavšalne cene.

Torej je mnenja, da je treba uporabniško licenco za programsko opremo šteti za prodajo, če stranka dokončno pridobi možnost uporabe kopije računalniškega programa za plačilo pavšalne cene.

Iz istih razlogov meni, da ni treba razlikovati med tem, da se računalniški program prodaja na CD Romu ali na drugem fizičnem nosilcu podatkov in med tem, da se naloži z interneta. Meni, da če bi lahko dobavitelj programske opreme imel pravico nadzorovati preprodajo te kopije in pri tem zahtevati novo plačilo samo zato, ker je stranka kopijo naložila z interneta, bi se monopol avtorja pri izkoriščanju še povečal.

Zato generalni pravobranilec iz tega ne sklepa, da bi bilo treba preprodajo uporabniških licenc dovoliti. Zatrjuje, da obstaja ovira za to preprodajo, ker se pravica izčrpanja nanaša na pravico distribuiranja in ne na pravico reproduciranja in da prenos uporabniških licenc družbe Oracle omogoča strankam družbe UsedSoft, da izdelajo nove kopije računalniškega programa, med drugim tako, da odprejo spletno mesto družbe Oracle.

Medtem ko tako preprodaja kopije, ki jo je prenesel prvi pridobitelj, spada na področje uporabe pravice distribuiranja in se lahko opravi brez dovoljenja dobavitelja na podlagi pravice izčrpanja, pa za prenos uporabniške licence – neodvisno od naložene kopije – ki omogoča namestitev nove kopije programa z naložitvijo z interneta, pravica izčrpanja ne velja.

Po mnenju generalnega pravobranilca ta praksa, ki lahko spremeni samo vsebino avtorske pravice, nima podlage v Direktivi, saj ta dovoljuje reprodukcijo kopije računalniškega programa brez dovoljenja imetnika avtorske pravice samo za to, da osebi, ki že ima kopijo, omogoči, da uporablja računalniški program v skladu z njegovim namenom.

Generalni pravobranilec iz tega sklepa, da se drugi pridobitelj v primeru preprodaje licence ne more sklicevati na izčrpanje pravice distribuiranja za kopijo, ki je bila prvotno prenesena, da bi lahko izdelal novo kopijo programa, tudi če bi prvi pridobitelj svojo kopijo izbrisal ali je ne bi več uporabljal.

OBVESTILO: Sklepni predlogi generalnega pravobranilca ne zavezujejo Sodišča. Naloga generalnih pravobranilcev je, da Sodišču popolnoma neodvisno predlagajo pravno rešitev zadeve, ki jo obravnavajo. Sodniki Sodišča zdaj začenjajo posvetovanje o zadevi. Sodba bo razglašena pozneje.

OBVESTILO: Predlog za sprejetje predhodne odločbe omogoča sodiščem držav članic, da v okviru spora, ki jim je predložen, Sodišče zaprosijo za razlago prava Unije ali mu predlagajo, naj odloči o veljavnosti akta Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Nacionalno sodišče mora zadevo rešiti v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki odločajo o podobnem vprašanju.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sklepnih predlov je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793